

[Tinning]

ja eller nej, og når vi kender jeres svar, tager vi sagen op igen. Jeg vil godt høre samtlige ordførere: finder man, at det er en fremgangsmåde – ikke som man kunne tænke sig var rimelig, jeg er ligeglad med, hvad man tænker sig – finder man, det er en fremgangsmåde, man vil støtte i praksis? Det er betydelig mere interessant, har det vist sig i denne sag, hvad man gør i praksis, end hvad man kunne tænke sig.

Til allersidst skal jeg bare sige, at hele den sag omkring Blågård og omkring Emdrupborg er uhyggelig på den måde, at det, der sker med de studerende på Emdrupborg, er, at de kan starte på en uddannelse under den forudsætning og i den tro, at de kan gøre sig færdige derude. Der er jo nogle i gang, som ikke når at blive færdige, før de skal over på Blågård. Sådan kan det gå. Det er også sådan, at der er nogle lærere. Nogle af dem bliver arbejdsløse, nogle af dem må altså flytte over. Jeg ved ikke, hvad man forestiller sig med sin bemærkning til sidst i betænkningen om, at så vidt det kan lade sig gøre, skal de studerende fra Emdrupborg undervises sammen med de studerende fra Blågård på de tilsvarende årgange. Hvis det så ikke kan lade sig gøre, hvad så? Det kunne jeg også godt tænke mig at få noget at vide om. Der står blot nogle løse bemærkninger om lærerkræfterne derude.

Det allersidste, jeg vil sige, er bare, at nu har vi fået et eksempel på, hvad der menes med de mange stoles politik. Nu skal et linjehold ikke deles, når antallet af studerende overstiger 20, som det er i dag, nu er vi nået op på 24.

Jeg synes, det er interessant, at en af de første realiseringer af den nye undervisningsministers politik med de mange stole er noget, der finder støtte hele raden rundt, undtagen hos SF og VS. Socialdemokratiet synes, det er helt fint. Nej, det synes de sikkert ikke, de siger nok, at det er noget værre skidt, men de går dog med til det. De radikale synes sikkert også, det er helt skrækeligt – og går så også med til det. Sådan er det jo med så meget.

Jeg vil godt til sidst understrege de to spørgsmål, for det er de vigtigste: vil man hos de andre ordførere acceptere en fremgangsmåde, som hedder: nu tilbyder vi Blågård det, vi er blevet enige om i forliget, og så venter vi med tredjebehandlingen, til vi

kender svaret? Jeg mener, at et svar på den led ville sige lidt, ikke bare om de forskellige partiers demokratiske sindelag, men om de forskellige partiers demokratiske praksis.

I øvrigt er jeg glad for, at lampesystemet åbenbart er brudt sammen.

Formanden:

Det kan være, jeg skal afsløre, at der rent faktisk var 20 minutters taletid efter forretningsordenen. Vi kører efter forretningsordenen, så lampesystemet er ikke brudt sammen.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti ønsker uddannelsesstrukturen i vort samfund spredt ud over vort land, altså at vi kan fastholde den decentrale strukturmodel. Det er naturligvis væsentligt, når vi er i den situation, som vi alle må erkende vi befinder os i, at vi har overkapacitet på seminarieområdet. Det har vi nu stået med i en årrække, og det har været klart for alle, tror jeg, at der måtte ske noget på området, al den stund vi ellers ikke ville kunne regne med, at vi på forsvarlig vis kunne uddanne lærere til at virke i folkeskolen.

Derfor har vi megen sympati for den tosporsmodel, som har været fremme også i drøftelserne om dette lovforslag, som vi har til behandling og nu skal se at finde en afslutning på. Vi udtalte os om det ved førstebehandlingen og har også gjort det i forhandlingerne. Vi finder det interessant, at vi er kommet et skridt længere ad den vej. Vi mener, at det bliver nødvendigt, hvis vi fremover vil fastholde den decentrale struktur i folkeskolen, at vi kommer til at gå mere aktivt ind i tosporsmodellen, når det drejer sig om læreruddannelsen.

Man kan sige, at der er noget i det, vi står med i dag, som er smerteligt. Det er det for os alle sammen. Det er altid smerteligt, når uddannelsesinstitutionerne må begrænses og de deraf følgende virkninger bliver en realitet for mange mennesker. Men det er nu engang politikernes opgave at prøve på at finde løsninger og træffe beslutninger, som kan være forsvarlige for samfundet.

Vi er tilfredse med, at det er lykkedes at opnå et bredt forlig om dette. Vi finder, det er meget afgørende, at vi i så vigtige spørgsmål, som vi her har med at gøre, kan være